

РЕШЕНИЕ

№ 1652

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 05.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12099** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на Р. А. Л., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ул. „Съединение/Г. Д.“ №52 чрез адв. В. П. /САК/ със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.5, офис 3 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-1204-000197/30.10.2023г., издадена от И. П. Г. – началник група към ОДМВР, сектор „Пътна полиция“ ОДМВР С., с която на Р. А. Л. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП – Прекратяване на регистрацията на ППС л.а. С. Й. с рег.номер ЕВ 7796 ВВ за срок от 12 месеца, считано от 31.10.2023г. и са отнети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС].

Твърди се в жалбата, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалните и процесуалните правила по следните съображения:

Жалбоподателят не познава лицето С. П. В., срещу когото е съставен АУАН на 31.10.2023г. за управление на МПС без да е правоспособен водач, като автомобилът е управляван без знанието на жалбоподателя. Счита, че оспорената заповед е издадена при неизяснена фактическа обстановка. В заповедта липсва ясно и точно посочване на вида и правното основание за съставянето на същата, като липсва посочване на правната норма и конкретния закон, който е нарушен. Изтъква, че актът е немотивиран, тъй като в него няма изложение за приложението на максимално предвидения в закона срок, което съставлява нарушение начл.59, ал.2, т.4 от АПК Според жалбоподателя неяснотата и противоречието на мотивите за издаване на

оспорения акт следва да се приравни на липса на мотиви, водеща до отмяната му. В условията на евентуалност счита, че мярката следва да се приложи за минималния предвиден в закона срок от 6 месеца. Претендира присъждане на разноски, в т.ч. за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателят не изпраща представител. Адв. П. изразява становището си в постъпила преди заседанието писмена молба от 01.03.2024г. Моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна, евентуално да бъде намален срока на наложената ПАМ. Претендира разноски по списък, към който прилага договор за правна помощ и 3бр. платежни нареждания.

Ответникът – началник група към ОДМВР С. не се явява, представлява се от юрк. Г., която оспорва жалбата и поддържа представения по делото отговор. Счита жалбата за неоснователна и недоказана, като моли съда да я отхвърли. При определяне срока на наложената ПАМ от 12 месеца заявява, че административният орган се е съобразил с факта, че лицето, управлявало МПС никога не е имало СУМПС, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие.

Административен съд София - град, 67 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед №23-1204-000197/31.10.2023г. е наложена ПАМ по чл.171, т.2а, б. а) от ЗДвП на Р. А. Л. - прекратяване на регистрацията на собственото му МПС лек автомобил С. Й. с рег. [рег.номер на МПС], което е било управлявано от лицето С. П. В., което е неправопособен водач. Записано е в мотивите на заповедта, че се издава във връзка с АУАН GA 702090, съставен на 31.10.2023г. от Р. А. мл. автоконтрольор при ОД МВР С., сектор ПП за това, че на 31.10.2023г. в 01:05ч в [община], на път Първи клас №8 на ПП1-8 в района на 20км с посока на движение към К. С. П. В. управлява лек автомобил С. Й. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Р. А. Л., съгласно Договор №26601/25.10.2023г. като водачът управлява горепосоченото МПС без да е правоспособен водач на МПС. ПАМ по чл. 171, т.2а, б. а) от ЗДвП е наложена за срок от 12 месеца, считано от 31.10.2023г, като са отнети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС].

От приложения АУАН по делото е видно, че на 31.10.2023г. в 01:05 часа в [община], на път граница Ю.-К.-С.-П.-Х.-С.-К..А.-граница Турция, на ПП1-8 в района на 20км посока на движение към К. управлява лек автомобил С. Й. с рег. номер Е., собственост на Ц. Х. М. с ЕГН[ЕИК]. Водачът управлява горепосоченото МПС без да е правоспособен водач. В акта е записано, че същият е съставен по Докладна записка на св. Очевидец – Служител на РДГП Драгоман.

Съгласно докладна записка рег№4078р-17873 от 30.10.2023г. от ст.тактически полицаи в сектор СТД при РДГД Драгоман-мл. инсп. П. Г. около 19:20ч на 30.10.2023г. му било възложено да води наблюдение на пътя, водещ от [населено място] към ГКПП К., като в района на 22км от АМ Европа бил позициониран служебен автомобил Нисан Н. с цел недопускане нарушения на ЛДГ на РБ с Р С. – позициониране в рисково направление в граничната зона на РБ, зоната за отговорност на РДГП Драгоман, за установяване и задържане на МПС-та, извършващи престъпна дейност, изразяващи се в противозаконно подпомагане преминаването на лица – чужди граждани през територията на страната в нарушение на закона. При

извършена полицейска проверка е установено, че водач на л.а. с горепосочената марка и рег.номер, по данни от СРМПС част II №005291101, собственост на Ц. М. от [населено място], автомобилът е управляван от С. П. В., като пътници в автомобила са установени четири лица от мъжки пол и едно лице от женски пол, отговарящи на профила незаконен мигрант, подробно описани в докладната записка.

Към административната преписка е приложена справка за нарушител/водач С. П. В. и данни за служебна промяна регистрацията на МПС, където като предишен собственик е записано физическото лице Ц. Х. М., а за настоящ собственик е посочено физическото лице Р. А. Л., ЕГН [ЕГН].

Към административната преписка като доказателства са приложени: акт за установяване на административно нарушение серия ГА №702099/31.10.2023г, Наказателно постановление №23-1204-001786 от 13.11.2023г, Докладна записка рег.№4078р-17873 от 30.10.2023г, справка за нарушител водач, справка промяна на регистрацията на МПС, Заповед №517з-2035/14.04.2022г, Заповед №8121з-1632/02.12.2021г, Заповед №8121К-12390/03.10.2023г, Акт за встъпване в длъжност от 04.10.2023г, Договор за покупко-продажба на МПС от 25.10.2023г., сключен между Ц. Х. М. /продавач/ и Р. А. Л. /купувач/

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес – собственика на МПС с временно прекратена регистрация.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.172, ал.1 от ЗДвП. Началникът на група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция при ОДМВР С. е упълномощен със заповед №517з-2035/14.04.2022г на директора на ОДМВР С., т.е. лицето е ръководител на служба за контрол по ЗДвП и е компетентен да издава заповеди от вида на процесната.

Съгласно чл.171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т.2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018г., в сила от 03.01.2018г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл.150 от ЗДвП всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при

провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДВП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето С. П. В., управлявало процесното МПС, собственост на Р. А. Л. /предишен собственик Ц. Х. М./ при проверката, извършена от органите на ОД МВР С., сектор Пътна полиция на 31.10.2023г. е неправопособен водач, тъй като никога не е придобивал правото да управлява моторно превозно средство от съответната категория, за което свидетелства и справката за нарушителя/водача.

ЗДВП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата, посочени по-горе, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни отношения между водача и собственика. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоспособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата.

Неоснователни се явяват възраженията, изложени в жалбата, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като жалбоподателят не е знаел, не познава лицето, управляващо лекия му автомобил и не е дал разрешение на неправоспособния водач да управлява автомобила му. Видно от нормата на чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДВП волята или знанието на собственика на автомобила не е елемент от фактическия състав, при наличието на който се налага мярката. Според законовия текст за налагане на предвидената ПАМ на собственика на моторното превозно средство е достатъчно неговото превозно средство да се управлява от неправоспособен водач, предполага се, че всеки собственик полага грижи за притежаваното от него МПС по начин, че то да не попада у друго лице без знанието му. През процесния период моторното превозно средство не е било обявено за откраднато или за издирване, както и собственикът на същото не е напуснал територията на РБ, а противно и не се твърди от жалбоподателя. Недоказани остават твърденията в жалбата, че не е предоставяно/преотстъпвано управлението на автомобила – съгласно чл.4 от представения договор за покупко-продажба на процесното МПС владението на МПС се предава в деня на подписване на настоящия договор -25.10.2023г., дата, предхождаща датата на извършване на нарушението и издаването на процесната ЗПАМ по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДВП.

Неоснователно е явява оплакването на жалбоподателя, за несъобразяване от страна на административния орган на липсата на мотиви за максималния срок на ПАМ. Законът предвижда в случай като процесния налагане на ПАМ за срок от 6 до 12 месеца, като при избора на вариант, различен от минимално предвидения срок, органът следва изложи своите мотиви, поради обстоятелството, че той действа при оперативна самостоятелност при определяне на срока в посочените граници. Същевременно, с оглед защитата на обществения интерес и при действителното наличие на сочените в заповедта нарушения, в преобладаващата си практика ВАС приема, че мотивите на административния орган относно фактическото установяване на нарушенията, вкл.

такива, съдържащи се в други документи от преписката, могат да бъдат възприети и като мотиви за определяне срока за налагане на ПАМ /така Решение № 1448 от 4.02.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10198/2018 г., Решение № 3115 от 12.03.2018 г. по адм. д. № 12709 от 2017 г. на ВАС, Решение № 961 от 23.01.2018 г. по адм. д. № 10633 от 2017 г. на ВАС, Решение № 12245 от 13.10.2017 г. по адм. д. № 9208 от 2017 г. на ВАС/, която изцяло се споделя и от настоящия съдебен състав. В процесния случай, в обстоятелствената част на оспорената заповед се съдържат мотиви, пряко свързани с тежестта на нарушението, предвид високата обществена опасност на нарушението – управление на собствения на жалбоподателя автомобил е извършено от неправомерно лице, което никога не е имало свидетелство за управление на моторно превозно средство. Поставени под сериозна заплаха са били животът и здравето на лицето, както и живота и здравето на останалите пътници в превозното средство, като видно от докладната записка от 30.10.2023г. от Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, въз основа на която е издаден и актът за установяване на административно нарушение серия ГА №702090/31.10.2023г. пътници в автомобила са установени четири лица от мъжки пол и едно лице от женски пол, отговарящи на профила незаконен мигрант. Предвид изложеното, срокът от 12 месеца, за която се прилага мярката, се явява законосъобразно определен и органът е спазил принципа за съразмерност, залегнал в чл.6 от АПК.

С оглед изложеното съдът счита, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения, в съответствие с материалноправните разпоредби на закона и неговата цел. Жалбата срещу нея е неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.3 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от изложеното и на осн. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. Л., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-1204-000197/30.10.2023г. по чл.171, т.2а, б.“а“ от ЗДвП, издадена от И. П. Г. – началник група към ОДМВР, сектор „Пътна полиция“ ОДМВР С..

ОСЪЖДА Р. А. Л., [ЕГН] да заплати на ОДМВР С. разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: